

Porta mírně spoutaná aneb musíš jít dál

Napsal uživatel Jaromír Urban - davy
Neděle, 27 Duben 2014 21:40

Dal jsem si předsevzetí, že až odehrajeme oblastní kolo Porty, tak o tom napíšu článek – zase z trochu jiného úhlu pohledu. Dlouho jsem ale nevěděl, jak by se měl ten článek jmenovat. Až se v diskusi pod článkem „Bouře ve sklenici vody?“ objevil příspěvek Luboše Hrdličky a o názvu jsem měl najednou jasno. Právě Luboš Hrdlička je autorem „jihočeského spirituálu“ Musíš jít dál, se kterým Nezmaří zabodovali na Portě 1984.

Úvodem si položím otázku, jaké důvody vedou kapelu nebo jednotlivce k přihlášení na Portu. Neberu teď v úvahu, že je to kvůli atmosféře. Na některých kolech ta atmosféra není tak dobrá, jak by měla být.

Podle mě existují dva hlavní důvody, proč se hlásit na Portu. Jednak je to kvůli určitému zviditelnění, a to nejen přímo v prostoru konání soutěže. Následně se totiž může objevit příslušný článek na Folktime nebo e-portýru, případně i jinde, a účinkující zde bude jmenovitě uveden, i kdyby skončil v poli poražených. Možná bude i krátce pochválen. Druhým důvodem je možnost pohovoru s porotou. Pohled odborníka má větší váhu než neobjektivní chvála od fanoušků.

Ovšem je třeba správně zvolit oblastní kolo, aby se účinkující dočkal těchto portovních vymožeností.

Existuje spousta faktorů, které ovlivňují výběr oblastního kola. V první řadě je to samozřejmě kilometrická vzdálenost. Ale další faktory jsou též důležité: prostředí, zkušenosti pořadatelů, kvalita ozvučení, nutnost placení startovného, počet soutěžních skladeb, možnost občerstvení a samozřejmě i atmosféra. Plus publicita zvoleného kola a možnost pohovoru s porotou, pro někoho i obsazení poroty.

Je třeba brát v úvahu i soutěžní řád Porty. My jsme při volbě oblastního kola byli omezeni pravidlem č. 3 „soutěžící osoba se může jednoho oblastního kola zúčastnit maximálně ve dvou formacích“. Jeden náš člen je natolik muzikantsky aktivní, že byl v našem regionálním kole Poohří hlášen ve dvou jiných sestavách, takže jsme se přihlásili jinam, konkrétně do Krušnohorského kola.

Čímž jsme na tom vydělali, protože kolo Poohří konané v Březové u Sokolova nemá ani velkou publicitu, ani zde nejsou pohovory s porotou. A jak jsme se dozvěděli, nekonaly se ani letos. Porota se prostě rozprchla a soutěžící se dozvěděli pouze výsledky bez dalších užitečných informací. Dalším naším plusem bylo, že v Krušnohorském kole se hraje čtyři soutěžní skladby oproti březovským třem. Mínus bylo jediné: v Poohří se udílejí i zvláštní individuální ocenění poroty, zatímco v Krušnohorském kole ne.

Jenže jsme se též dozvěděli, že někteří organizátoři zvažují do budoucna zrušení části pravidla č. 2 „pokud je jedna soutěžící osoba členem jiné formace (s jiným názvem), může s touto formací účinkovat i v soutěži jiného oblastního kola“ a přitvrzení pravidla č. 3. Prostě někdo se snaží o to, aby si tzv. obojživelníci (členové více kapel) vybrali pouze jednu formaci a jen s ní se účastnili Porty. Slušná čeština asi nemá výraz pro ocenění kvality tohoto nápadu. Spokojeni by byli pouze jeho autoři a nikdo jiný. Celkem logicky by to vedlo k řevnivosti mezi dotčenými kapelami a soutěž by pozbyla na atraktivitě. Obojživelníci obvykle patří ke špičkovým muzikantům a jejich výkony ve všech formacích mohou kvalitativně pozvednout každé oblastní kolo. Doufám tedy, že uvedená pravidla 2 a 3 zůstanou tak, jak jsou.

Krušnohorské kolo bylo čerstvě přestěhováno z Litvínova do Kalku, což je sice místo poněkud odlehlé, ale má svou tradici díky zdejším potlachům. Člověk měl zde opravdu pocit, že je na Portě. Ta atmosféra tady byla, přišlo i několik návštěvníků a bavili se, dokonce nejen mezi sebou. Moderátor zvládal svou práci s přehledem, a pokud mělo nastat nějaké hluché místo např. kvůli zvučení, tak to předvídal s předstihem a nabádal diváky právě k tomu bavení mezi

Porta mírně spoutaná aneb musíš jít dál

Napsal uživatel Jaromír Urban - davy
Neděle, 27 Duben 2014 21:40

sebou, protože za chvíli už na to nebudou mít čas.

Po vyhlášení výsledků se porotci pod vedením Tomáše Berky nerozprchlí, nýbrž pouze plánovaně přesunuli do nedaleké restaurace. Možná toho po chvíli litovali, neboť jsme je zahrnuli nespočtem dotazů. Ale tak to má být. Porota je tam především kvůli tomu. Napsat nějaké pořadí a co nejrychleji prchnout, to není až takové umění. Soutěžící předvádějí umění během koncertu, porotci po něm.

Přestože se nakonec částečně naplnil předem vytvořený rým „v porotě je Berka, prožene nám perka“, tak to musíme brát v tom kontextu, že jsme poprvé v pětileté historii naší kapely byli hodnoceni odbornou a navíc i sdílnou porotou. Co si z jejich hodnocení vezmeme k srdci a co ne, to už je naše věc a samozřejmě nijak nesouvisí s celkovou koncepcí Porty. Důležité je, že nás porotci informovali.

Sice jsme nepostoupili, ale zato jsme se dočkali „mimoportovního“ úspěchu hned poté, co jsme slezli z jeviště. Kontaktoval nás totiž pořadatel jedné prestižní přehlídky, jehož jsme zřejmě zaujali. Zviditelnění se v tomto směru podařilo. Kdybychom se účastnili jiného kola s nulovou publicitou, pravděpodobně by to tak nedopadlo, protože by se tam žádný pořadatel neobtěžoval přijet.

Podobným způsobem jako v Kalku určitě probíhají i některá jiná kola včetně pražského finále. Příjemně mě překvapil i východočeský experiment typu Superstar (nebyl jsem tam, vycházím z článků). Sice občas na Folktime probíhají diskuse o „hodných“ a „zlých“ porotách, ale postupový klíč je jaksi předem dán a všichni nemohou postoupit. Já dělím poroty především na sdílné a prchavé.

Co bych doporučoval: Někteří porotci by mohli rotovat mezi více oblastními koly, např. jeden nejmenovaný by mohl kromě Mlejna stihnout i nějakou tu Březovou navíc, aby to tam trochu provětral. Předpokládám, že porotu kompletně delegují pořadatelé kol, ale nepřipadá mi to úplně v pořádku, protože pak je ta úroveň nejednotná. Někde jsou v porotě i muzikanti opravdu špičkoví, jinde pouze pár dobrovolníků z téhož nebo sousedního regionu. Rozprchnutí poroty po koncertě by nemělo být přípustné. Když porotci odmítají obhájit svoje názory a poskytnout soutěžícím cenné rady do budoucna, tak by to měli říct s předstihem a přepustit místo v porotě někomu ochotnějšímu.

Samostatnou kapitolou je autorská soutěž. My jsme se na ni moc neupínali, protože jsme na Portě hráli převážně převzaté melodie s vlastními texty a nějak se nám nechtělo splácávat melodii novou jenom kvůli tomu, aby byla původní. Ale z objektivního pohledu nechápu něco jiného: proč pravidla autorské soutěže vylučují skladby komerčně zveřejněné a proč lze přihlašovat pouze skladby hrané přímo na Portě. Je to poněkud svazující.

Dřív se posílaly nahrávky na štáb Porty a tam proběhlo vyhodnocení. Samozřejmě je pro vyhodnotitele zatěžující vybírat postupující skladby z tolika leckdy nekvalitních nahrávek, ale v minulosti to kupodivu šlo nejen na Portě, ale i na Konkursu Zahrady. Dnes si kapela přihlásí pouze pět písniček na soutěžní vystoupení, z nich pak vybere tři nebo čtyři na vystoupení, ale na autorskou soutěž může vybírat pouze z těch tří nebo čtyř (pátou nelze), a pokud je natočila i na CD, tak to CD vydat až po Portě.

Je mi jasné, že to všechno má svoje důvody, ale občas by štáb Porty mohl mít nějakou odezvu od soutěžících muzikantů a jiných zúčastněných, aby pravidla zbytečně nebrzdila vývoj. Účelem mého článku je rozvířit diskusi o Portě, ne hlásat nějaké pravdy.

Ještě se vrátím k té „bouři ve sklenici vody“, která mě inspirovala k názvu, a najdu zde jiný příspěvek jiného pisatele. Jiří Vondráček do diskuse napsal:

„Osobně si myslím, že letošní ročník a finále Porty bude ale zase o tom, kdo bude skvěle

Porta mírně spoutaná aneb musíš jít dál

Napsal uživatel Jaromír Urban - davy
Neděle, 27 Duben 2014 21:40

zpívat, frázovat, bude rytmický, bude ladit a vyzařovat na porotu tak, aby mu dala Portu 2014. A my toho vítěze budeme zase podporovat...”

V pořádku, ale něco tomu chybí. Porta není jenom záležitost ladění a rytmiky, ale především by měla přinášet nové písničky, aby si lidi měli co zazpívat.

Podobně jako kdysi písničku z názvu tohoto článku.

Pokud má Porta žít, tak musí jít dál.